

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/469/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712206001
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1712206001.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. E., O.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, ul. Moyzesova č. 2 Pezinok, dieťa rodičov: matka - P.. M. L.Á., O.. XX.XX.XXXX, V. F., R.. F. Č..XXXX/XX, zastúpená NIKU & partners, s.r.o., konateľ- advokát JUDr. Anna Niku, so sídlom AK Bratislava, Prokopa Veľkého 51, a otec - C.. P. E., O.. XX.X.XXXX, V. O., Š. Č..XXX, zastúpený advokátom Mgr. Štefanom Jakobom, so sídlom AK Košice, Žiškova 6, za účasti Okresnej prokuratúry v Pezinku, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 10.07.2013, č.k. 9P/72/2010-556, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal zmeny predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Pezinok pod č.k. 9P/72/2012-349 v časti úpravy styku syna s otcom tak, že prvých 6 týždňov odo dňa doručenia predbežného opatrenia účastníkom konania sa upravuje styk otca so synom na každý týždeň v utorok od 15,30 hod. do 18,30 hod. bez prítomnosti matky v mieste územného obvodu mesta, kde má maloletý bydlisko a každú sobotu od 9,00 hod. do 19,00 hod. v mieste bydliska a od 7. týždňa odo dňa doručenia predbežného opatrenia na každý utorok od 15,30 hod. do 18,30 hod. bez prítomnosti matky v mieste územného obvodu miesta, kde má maloletý bydlisko a každý párny týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. v mieste bydliska otca bez prítomnosti matky s tým, že otec je povinný syna v určený čas vyzdvihnúť a odovzdať v mieste bydliska maloletého a matka je povinná syna na styk s otcom riadne pripraviť. Počas vianočných a veľkonočných sviatkov žiadal otec upraviť styk so synom tak, že sa s ním bude oprávnený stretávať v čase od 25.12. príslušného kalendárneho roka od 9,00 hod. do 27.12. kalendárneho roka do 17,00 hod. v mieste bydliska otca bez prítomnosti matky a každý kalendárny rok v čase veľkonočnej nedele od 9,00 hod. do veľkonočného pondelka do 17,00 hod. v mieste bydliska otca bez prítomnosti matky s tým, že otec je povinný syna v určený čas vyzdvihnúť a odovzdať v mieste bydliska maloletého a matka je povinná syna na styk s otcom riadne pripraviť.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 102 ods.1, § 74 ods.1, § 75 ods. 1,6,8 O.s.p. a tým, že po oboznámení sa s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a obsahom spisu dospel k záveru, že dôvody uvádzané otcom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie sú postačujúce na jeho nariadenie. Súd prvého stupňa konštatoval, že styk otca s maloletým bol upravený v uznesení Okresného súdu Pezinok , č.k. 9P/72/2012- 349 zo dňa 31.10.2012 a podľa vyjadrenia rodičov takto upravený styk maloletému prospieva. Otec maloletého v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepreukázal, že by maloletému hrozilo nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy alebo došlo k takej zmene pomerov,

aby bolo potrebné zmeniť už nariadené predbežné opatrenie, ktorým boli pomery účastníkov dočasne upravené.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/ a f/ O.s.p.. Poukázal na nenáležité odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, ktorý v rozhodnutí síce skonštatoval nesplnenie zákonných predpokladov na zmenu už nariadeného predbežného opatrenia, avšak tento svoj záver nielenže nedostatočne neodôvodnil, ale ho neodôvodňoval vôbec. Tým, že súd zamietajúci výrok riadne neodôvodnil, porušil svoju základnú povinnosť, z jeho strany došlo nielen k porušeniu základného práva účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ale aj k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čím bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Otec s odkazom na ustanovenie § 75 ods. 6,8 O.s.p. ďalej poukázal na to, že matka svojim vyjadrením sa pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podstatne ovplyvnila rozhodovaciu činnosť súdu v danej veci. Mal za to, že konajúci súd založil svoje rozhodnutie výlučne na tvrdeniach uvádzaných matkou v jej vyjadrení, bez ohľadu na tvrdenia otca a samotný návrh na nariadenie predbežného opatrenia si ich osvojil a vyjadrenie matky tak postavil nad právo otca na rýchlu a účinnú ochranu svojich práv. Na základe uvedeného konštatoval, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to postavenie práva dotknutého účastníka vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam nad záujem rýchlejšej a účinnej dočasnej ochrany práv účastníka, ktorý predbežné opatrenie navrhuje zo strany konajúceho súdu.

Situácia ohľadom jeho styku s maloletým sa podstatne zmenila, a to práve z dôvodu, že na styku sa donedávna zúčastňovala tretia osoba (pani V.), čo malo jednoznačne pozitívny vplyv na formovaní kladného vzťahu medzi ním a synom a aj na správanie sa matky . V súčasnosti sa však pani V. týchto stykov nezúčastňuje, čo malo za následok to, že matka v negatívnom smere zmenila správanie k nemu , začala mu opätovne brániť v styku so synom, ktorý je chorý zakaždým, keď sa má s otcom stretnúť. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa po oboznámení sa s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, obsahom spisu (aj s vyjadrením matky) dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodol podľa takzvanej šablóny a návrh na nariadenie predbežného opatrenia bez bližšieho právneho a skutkového odôvodnenia zamietol.

Na strane syna neexistuje žiaden vážny zdravotný stav, ktorý by mal byť dôvodom pre obmedzenie práva syna na styk s otcom alebo dôvodom na zamedzenie širšej úpravy ich styku. Tvrdenie súdu o tom že doposiaľ upravený styk maloletému prospieva nie je pravdivé a je možné ho považovať aj za známku zaujatosti sudkyne. Úprava styku stanovená predbežným opatrením zo dňa 30.10.2012 je lepšia ako žiadna úprava, ale v žiadnom prípade nie je postačujúca. Konajúca sudkyňa sa vo svojom odôvodnení vôbec nezaoberala argumentami o potrebe vnímania rodinnoprávnych vzťahov v širšom kontexte a z uznesenia vôbec nevyplýva, prečo táto skutočnosť nie je dôležitá pre vývoj ich syna. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní absolútne neprihliadol ani na odporúčanie ÚPSVaR Senec zo dňa 03.04.2013, v ktorom kolízny opatrovník navrhuje, aby sa styk otca so synom realizoval bez prítomnosti matky, nakoľko zdravotný stav I. sa zlepšil. Ak by sa konajúca sudkyňa zaoberala návrhom otca na zmenu predbežného opatrenia v časti poukazujúcej na úpravu styku z hľadiska širších rodinnoprávnych vzťahov a v kontexte rodiny, dospela by k záveru, že vzhľadom na vek syna reálne hrozí Filipovi ujma, ktorá spočíva v skutočnosti, že mu bude odopreté nadviazať kontakt s otcom, ako aj s rodinou otca, ktorá bezpochyby je aj rodinou I..

Matka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne a právne správne potvrdiť. Uviedla, že v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa uviedol zákonné ustanovenia, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal a i to, že nemal preukázanú jednak naliehavosť potreby dočasne upraviť pomery účastníkov konania a ani podstatnú zmenu pomerov, ktorá by zdôvodňovala opätovne v časti styku otca s maloletým rozhodnúť predbežným opatrením, keďže v súčasnosti je styk otca s maloletým stanovený uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 9P/72/2012 - 349 zo dňa 31.10.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP 597/2012-639 zo dňa 09.01.2013. Pri analogickej aplikácii zákonného ustanovenia § 76 ods. 4 O.s.p., ako aj z povahy

inštitútu predbežného opatrenia je odôvodnenie súdu prvého stupňa postačujúce a žiadnym spôsobom otca ako účastníka konania nepoškodilo.

Matka ďalej uviedla, že o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia sa dozvedela využitím procesného práva nahliadnuť do súdneho spisu, a preto sa pochopiteľne nemu aj vyjadrila. Od poslednej úpravy styku otca s maloletým nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala naliehavú potrebu dočasne upraviť pomery účastníkov konania tým, že súd opätovne upraví styk otca s maloletým formou ďalšieho predbežného opatrenia. Súčasná úprava styku otca s maloletým je v jeho záujme a akákoľvek zmena by mohla dieťaťu privodiť zhoršenie jeho zdravotného stavu. Styk otca s maloletým, aj napriek asistencii tretej osoby, prebiehal v domácom prostredí maloletého a za jej prítomnosti, čo niekoľkokrát ocenila aj pani V.. Na jednej strane otec uvádza, že situácia sa v dôsledku prítomnosti tretej osoby pri realizácii styku s maloletým zlepšila, no na druhej strane bez prítomnosti tretej osoby sa styk nerealizuje - preto otec nemá čím podložiť, že maloletý bez prítomnosti matky naňho reaguje pozitívne. V mesiacoch júl a august 2013 otcovi opakovane telefonovala s cieľom zistiť ako si predstavuje styk s maloletým v extrémnych horúčavách, avšak otec ani jedenkrát jej telefonát nezdvihol. Otec neustále sleduje svoje vlastné záujmy, maloletého počas styku bez prestania nahráva na kameru, čo dieťaťu spôsobuje stres. Návrhy nestranných osôb ako aj matky ignoruje, odmieta s ňou komunikovať, zdravotným stav syna stále podceňuje a odmieta sa podieľať na úhrade výdavkov spojených so zdravotnou starostlivosťou o syna. Otec argumentuje svojimi rodičovskými právami, písomne deklaruje záujem o maloletého, no realita je iná - opätovne sa nezúčastnil styku so synom dňa 6. 7., 9. 7., 27. 7., 3. 8., 10. 8. a 13. 8..

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Podľa § 102 ods.1 vety prvej O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz

Pokiaľ ide o inštitút predbežných opatrení, odvolací súd už dáva opakovane účastníkom do pozornosti, že predbežné opatrenia sú predbežnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania vo veci podľa § 102 O.s.p., avšak aj vtedy majú len predbežnú povahu, pretože ich možno nariadiť len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenia sú predbežnými aj v tom zmysle, že neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe predbežnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o predbežných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti treba uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou predbežného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča alebo inej osoby, alebo do striedavej starostlivosti (§ 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), prípadne určiť výživné v nevyhnutnej miere, ak je výživa dieťaťa vážne ohrozená (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Ďalej treba uviesť, že inštitút predbežného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

V zmysle uvedeného v danej veci postupoval aj súd prvého stupňa, keď nemal v prebiehajúcim konaní o úpravu práv a povinností k maloletému I. E., O.. XX.XX.XXXX preukázanú potrebu zmeny dočasnej úpravy týkajúcej sa rozsahu styku otca s maloletým upraveného uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 31.10.2012, č.k. 9P/72/2012-349 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.01.2013, č.k. 11CoP 597/2012-639 pri zohľadnení stavu konania vo veci samej, skutkového stavu veci zisteného z doterajšieho priebehu konania pri zohľadnení dôvodov, ktorými otec v podaní zo dňa 27.06.2013 osvedčoval nutnosť zmeny dočasnej súdnej úpravy rozsahu jeho styku so synom. Práva otca i maloletého dieťaťa na vzájomný styk sú v danom štádiu konania zachované, kedy naposledy

určený predbežný rozsah a spôsob styku otca so synom zohľadňuje predovšetkým záujem maloletého (ktorý je prioritný i nad záujmom oboch jeho rodičov) a zohľadňuje i špecifiká tohto prípadu (zdravotné obmedzenia na strane maloletého, jeho v útlom veku prirodzené citové naviazania sa na matku a i nesporne existujúce konfliktné vzťahy medzi rodičmi, ktorí sa v otázkach týkajúcich sa výchovy maloletého nedokážu zhodnúť takmer v žiadnej otázke).

K odvolacím námietkam otca týkajúce sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa je treba uviesť, že toto zodpovedá charakteru inštitútu predbežného opatrenia upraveného v § 74 až 77a O.s.p., § 102 O.s.p. a z jeho odôvodnenia vyplývajú dôvody, pre ktoré súd prvého stupňa návrh otca zo dňa 27.6.2013 posúdil ako nedôvodný. Tým, že pri nariadovaní predbežného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, treba uviesť, že súd prvého stupňa (a ani odvolací súd) jednak nemal dostatok skutkových podkladov na zaujatie stanoviska k v konaní neustále prezentovaným rozporným tvrdeniam rodičov (týkajúcich sa zdravotného stavu dieťaťa, schopnosti otca sa o maloletého v čase styku riadne postarať, bránenia a marenia styku otca s dieťaťom matkou), keď ich pravdivosť bude predmetom dokazovania vo veci samej, v ktorom bude súd posudzovať návrh matky na úpravu práv a povinností k maloletému a výsledok zistení bude po riadne vykonanom dokazovaní premietaný do rozhodnutia vo veci samej. Vychádzajúc z obsahu vyššie citovaných zákonných ustanovení týkajúcich sa postupu súdu pri nariadovaní predbežného opatrenia je treba uviesť to, že súd je povinný sa v rozhodnutí o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia predovšetkým vypořadať s existenciou zákonných predpokladov na jeho nariadenie uvedených v § 74 ods.1, resp. § 102 ods.1 O.s.p. (čo v danom prípade súd prvého stupňa dostatočne vykonal).

Odvolací súd ľudsky chápe otca maloletého, ktorého túžbou je zintenzívniť svoj rozsah styku so synom a zmeniť spôsob jeho realizovania (so zapojením aj ostatných svojich rodinných príslušníkov), avšak v danom štádiu konania (pri zohľadnení doterajšej nie častej realizácie styku syna s otcom, zdravotného handicapu na strane maloletého, ako i okolnosti, že doterajší styk otca s dieťaťom prebiehal výlučne za prítomnosti matky, resp. inej tretej nestrannej osoby) nie je možné bez akejkoľvek pochybnosti vyvodiť, že otcom navrhovaná zmena predbežne určeného rozsahu styku a jeho spôsob by bol v záujme maloletého.

Je treba apelovať na oboch rodičov, aby neustálym podávaním procesných podaní nepredlžovali súdne konanie týkajúce sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému a ponechali priestor súdu prvého stupňa k tomu, aby mohol pri prejednaní veci plynule pokračovať a vo veci po vykonanom dokazovaní čo najrýchlejšie rozhodnúť. V posudzovanom prípade je pri zohľadnení doterajšieho obsahu spisu zrejmé, že v záujme maloletého je predovšetkým rozhodnutie vo veci samej, t.j. rozhodnutie, ktoré bude po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení (vrátane okolností medzi rodičmi sporných) definitívne upravovať rodičovské práva a povinnosti oboch rodičov k maloletému.

O trovách predbežného opatrenia rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o veci samej (§ 145 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.